

Arrest

nr. 251 714 van 26 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS *loco* advocaat C. DESENFANS, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 18 augustus 2019 België is binnengekomen, diende op 23 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 29 oktober 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 4 november 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 23/08/2019
Overdracht CGVS: 05/06/2020*

U had op 2 september 2020, van 09.42 uur tot 12.21 uur, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Desenfans Christophe, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Rahanweyn clan te behoren. U bent op 30 november 1986 geboren in Mogadishu, Somalië. U bent getrouwd in Mogadishu met uw vrouw M.T.S. en samen hebben jullie een dochter M.M.A. Zij is geboren op 20 mei 2017 in Mogadishu. U verklaart ook voogd te zijn van uw nicht L.B.N.F. geboren op 2 februari 2015 in Mogadishu.

U leefde onafgebroken tot 2009 in Mogadishu. U volgde eerst 4 jaar Koranschool daarna 1 jaar privéonderwijs, waarna u 4 jaar mechanica leerde in een garage in Mogadishu. U werd in deze garage ook tewerkgesteld en u werkte daar tot dat de Ethiopische troepen Somalië en de stad Mogadishu binnenvielen en de garage als hun basis ombouwden.

U werd werkloos en u verhuisde voor 2 jaar naar Kenia, Nairobi (buurt Eastleigh). U verklaart daar de procedure inzake gezinshereniging met uw ouders die in België erkend zijn te hebben afgewacht. Uw vader vroeg u terug naar Mogadishu in Somalië te gaan en u keerde in december 2012 terug. Daar kon u opnieuw terecht bij de garage waar u voordien werkte. Naast uw werk in de garage van Mogadishu werd u er ook op uitgestuurd naar verschillende plaatsen om ook daar verschillende motoren te herstellen. Uw werkgever opende een garage in Daniga Balow (u gebruikte aanvankelijk de naam Daniga Balow om het daarna af te korten naar Dani Balow) en u werd gevraagd om hiernaartoe te verhuizen om daar te gaan werken. U verhuisde samen met uw vrouw naar Dani Balow op 2 december 2017. U woonde met uw vrouw bij de grootmoeder van uw vrouw die daar een huis bezit. U verhuisde naar Dani Balow omdat de garage waarvoor u werkte in Mogadishu daar een afdeling opende.

Op 4 oktober 2018 brachten 4 onbekende mannen van Al-Shabaab een auto binnen in de garage waar u werkte voor een herstelling. U herstelde deze wagen op dezelfde dag. In de nacht klopten 5 gemaskerde mannen van Al-Shabaab aan bij u thuis en ze vroegen naar u. U identificeerde uzelf en u werd meegenomen door deze mannen. U werd naar Basra gebracht waar Al-Shabaab een basis heeft en u werd alleen opgesloten in een cel. De daaropvolgende dag werd u uit de cel gehaald en u werd beschuldigd van het stelen van een laptop en gsm uit de wagen die u hersteld heeft. U werd geslagen en bewusteloos naar de cel teruggebracht. U bleef 5 dagen opgesloten waarna u uit de cel werd gehaald en voor gewapende leden van Al-Shabaab werd gebracht. Deze mannen beschuldigden u nogmaals van diefstal en veroordeelden u tot de amputatie van uw hand en been. U werd gebracht naar een andere cel waar 5 andere gevangenen aan het wachten waren voor de voltrekking van hun straf. U verbleef daar een tijdje en op verschillende momenten werden gevangenen meegenomen en niet meer teruggebracht. Naar het einde toe bleef u achter in de cel met één andere persoon.

Op 14 oktober 2018 ontsnapte u uit deze cel samen met de andere man, nadat overheidstroepen deze basis van Al-Shabaab in Basra aanvielen. U keerde via Bal'Cad naar Mogadishu terug en hield u schuil in het huis van uw zuster. Uw vrouw en haar grootmoeder waren na uw verdwijning al naar Mogadishu gegaan.

Uw zus vernieuwde uw simkaart en u werd 20 maal bedreigd over de telefoon door Al-Shabaab. U ging niet naar buiten omdat u bang was. U had ook geen geld om te reizen, omwille van die reden verkocht uw zus een woning en u gebruikte het geld om het land te verlaten. U verklaart dat u omwille van uw vrees van Al-Shabaab niet heeft kunnen werken of naar buiten heeft kunnen gaan en omwille van die reden het land heeft verlaten.

Een smokkelaar hielp u, door het vervalsen van een visum, om Mogadishu te verlaten en u reisde op 20 november 2018 met een vliegtuig naar Istanbul, Turkije. U verbleef 4 maanden in Turkije en vertrok uit Turkije op 04 maart 2019 te voet naar Griekenland. U verbleef 5 maanden in Griekenland en reisde met het vliegtuig en met valse documenten verder naar België. U kwam op 18 augustus 2019 aan in België. Op 20 augustus 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U legt kopieën van Belgische identiteitskaarten van uw vader H.W.M., uw moeder M.A.A., uw broer M.H.A. en uw zus M.H.S. neer.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS (hierna CGVS) p.7), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf te Dani Balow van 2 december 2017 tot 5 oktober 2018. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst en plaatsen van verblijf zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst (en verblijf) in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of verblijfplaatsen, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt op 2 december 2017 verhuisd te zijn van Mogadishu naar het dorp Dani Below (volgens u gelegen in het district Bal'cad in de provincie Lower Shabelle), en daar tot 5 oktober 2018 verbleven te hebben.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat u inconsistente verklaringen aflegde betreffende cruciale gebeurtenissen in uw leven. Zo verklaarde u op 2 december 2017 verhuisd te zijn met uw vrouw naar het dorp Dani Below en hier verbleven te hebben tot uw ontvoering door Al-Shabaab op 5 oktober 2018 (CGVS p.7, 12). Verder verklaart u dat uw vrouw voor een periode uit het dorp ging om te bevallen in Mogadishu. Uit informatie, door u gegeven, blijkt echter dat uw vrouw van uw dochter bevallen is op 20 mei 2017, dus 5 maanden voor uw verklaarde verhuis naar het dorp (CGVS p. 15). Buiten jullie dochter hebben jullie geen andere kinderen. Deze inconsistentie in data kwam ook aan de oppervlakte inzake de vraag naar uw persoonlijke herinneringen, tijdens uw beweerde verblijf in het dorp, herinneringen over incidenten, gevechten, tussen Al-Shabaab en buitenlandse troepen (CGVS p.14). U gaf hierbinnen als voorbeeld een incident op 1 mei 2017 (CGVS. 14). Een incident waar u onmogelijk getuige van kon zijn omdat dit zich voordeed 6 maanden voor uw beweerde verblijf in het dorp Dani Below. Wanneer er gepeild wordt naar incidenten in en rond de omgeving van het dorp Dani Balow, tijdens de periode waarin u verklaart te hebben gewoond - namelijk van 2 december 2017 tot 5 oktober 2018 -, geeft u enkel vage beschrijvingen. U spreekt van explosies op de weg, 'hit and run' aanvallen (CGVS p.14), over ontvoeringen van mensen die niet hun zakat (religieuze belasting) betalen (CGVS p. 14), maar u wordt buiten het incident van 1 mei 2017 (CGVS p. 14) nooit concreet. Een incident waarvan u, zoals eerder al werd aangegeven, onmogelijk getuige van kon zijn. U werd meermaals gevraagd om uw herinneringen concreter te maken (CGVS p. 14, 15, 16, 17) en u werd ook geconfronteerd met de vaagheid van uw verklaringen (CGVS p. 17). Als uitleg voor deze vaagheid gaf u aan dat u een rustige man was, u niet op zoek ging naar informatie en u niet geïnteresseerd was in die zaken (CGVS p. 16,17), wat wel erg merkwaardig is, daar verwacht kan worden dat iedereen die in die buurt woont en werkt nagaat welke incidenten er plaatsvinden, om zo zijn eigen risico op het slachtoffer worden van zulk incident te beperken.

Er werd nogmaals gepeild naar uw kennis over incidenten in uw dorp met een directe vraag naar mogelijke bombardementen in uw dorp (CGVS p.16). U ontweek de vraag door te verwijzen naar een bombardement in Basra in de eerste maand van 2018 (CGVS p. 16). Een incident dat niet werd teruggevonden, waardoor twijfel kan geuit worden of deze gebeurtenis überhaupt heeft plaatsgevonden. Daarenboven heeft u geen herinneringen van een incident die, als u echt een inwoner van het dorp Dani Balow was, u zich onmogelijk niet kon herinneren. Uit landeninformatie dat aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat er een grote operatie, waar Amerikaanse strijdkrachten ondersteuning gaven aan Somalische speciale eenheden 'Danab', uitgevoerd op 7 augustus 2018, het dorp Dani Balow bevrijdde. Deze constataties geven aanleiding om uw verhuis naar - en verblijf te Dani Balow van 2 december 2017 tot 5 oktober 2018 ongeloofwaardig te achten.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat u het grootste deel van uw leven in Mogadishu heeft geleefd en u legde hieromtrent ook bevestigende verklaringen neer (CGVS p. 8,10). U bent geboren in Mogadishu (CGVS p. 6). U verklaarde in Mogadishu onderwijs te hebben gevolgd alsook een opleiding tot mecanicien te hebben genoten (CGVS p. 10). Uw familie is afkomstig uit Mogadishu, en uit het DVZ-dossier (verklaring DVZ p. 8,9) blijkt dat het grootste deel van uw familie (3 zussen en één halfzus) actueel nog in Mogadishu leven. De ouders van uw partner leven actueel in Mogadishu (verklaring DVZ p. 8), alsook uw partner en uw kind (CGVS p. 20). Uw moeder keerde zelfs vanuit België terug naar Mogadishu, waar ze momenteel bij haar zieke moeder is (verklaring DVZ, p.7). U verklaarde ook een periode van ongeveer 2 jaar in Kenia in Nairobi in de wijk Eastleigh te hebben geleefd (CGVS p. 8,10). U was naar daar verhuisd in 2009. U keerde in 2012 terug naar Mogadishu waar u opnieuw werkte als mecanicien in een garage (CGVS p. 11,12). Het feit dat u na een periode van 2 jaar opnieuw werk vond binnen uw werkgebied bewijst dat u over naast een familiaal netwerk in Mogadishu ook over de vaardigheden beschikt om u daar opnieuw te vestigen. Dit leven staat in fel contrast met de situatie die u in Dani Balow te wachten stond, wat u zelf wist. Immers, voor uw beweerde verhuis naar het dorp Dani Balow, wist u dat Al-Shabaab in de regio van het dorp alsook in het dorp zelf de macht had (CGVS p. 12). U werd met deze informatie geconfronteerd (CGVS p.12) en om uitleg gevraagd waarom u toch naar deze plek zou verhuizen. U antwoordde dat Al-Shabaab in die periode, voor uw verhuis, niet sterk was en dat hun macht na uw verklaarde verhuis meer groeide (CGVS p. 12). U verklaarde naar dit gebied te zijn verhuisd omdat dit door uw werkgever gevraagd werd (CGVS p.12) en omdat de grootmoeder van uw vrouw daar woont en dat zij haar grootmoeder zou kunnen helpen (CGVS p.12). Van iemand die quasi zijn hele leven in Mogadishu woonde en werkte, kan verwacht worden dat deze dit niet opgeeft om te verhuizen naar een gebied waar Al-Shabaab de macht heeft en zo zijn leven en dat van zijn zwangere vrouw in gevaar zou brengen.

Verder kan opgemerkt worden dat u doorheen het interview ook foutieve geografische verklaringen afllegt over de richting van de naburige dorpen van Dani Below. Het is opmerkelijk dat u bovendien zelf aangeeft dorpen rondom Dani Balow te kennen (CGVS p.12) om deze vervolgens verkeerd te plaatsen. Uit landeninformatie die bij uw dossier is toegevoegd blijkt immers dat Buulo Kuunto en Walamooy zoals u beweert (CGVS p. 12) niet ten noorden van Dani Balow liggen, maar respectievelijk oostelijk (Buulo Kuunto) en zuidelijk (Walamooy) opzichte van het dorp Dani Balow. Verder blijkt dat Basra en Bagdaad niet ten zuiden van het dorp Dani Balow zijn gesitueerd, maar eerder in het zuidwesten. Garas Weyne werd ook door u verkeerdelijk geplaatst ten zuiden van Dani Balow, terwijl deze in het noordwesten is gesitueerd ten opzichte van het dorp Dani Balow. De foutieve verklaringen van uwentwege zijn frappant, daar u zelf aangaf dat u vaak naar deze dorpen ging om auto's, bulldozers en motoren te repareren en u zelfs in de dorpen bleef slapen (CGVS, p.8-9). Uw verklaring dat u pas in 2017 in Dani Balow ging wonen en u niet naar andere dorpen ging vergoelijkt bovenstaande gebrekkige kennis niet (CGVS p.14). Aangezien u beweert bijna 1 jaar te hebben geleefd in Dani Below, alsook beweert wanneer u in Mogadishu woonde, verscheidene malen naar verschillende dorpen in de Lower Shabelle te zijn gestuurd (CGVS p.9), waaronder Dani Below kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u een correcte geografische kennis heeft van de omliggende dorpen. Verder bleek u geen enkel district van Lower Shabelle - de provincie waarin Dani Below gelegen is volgens uw verklaringen - te kennen. U gaf aan dat Dani Balow in Lower Shabelle gelegen is, meer bepaald in het district Bal'cad. Toen u gevraagd werd om meerdere districten te geven uit Lower Shabelle, noemde u Jowhar, Galimow, Hawadley, Walamoy, Gololey Daud, Warsheekh, Adale, Adanyabad en Mirtuure (CGVS, p.13). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat geen van deze door u genoemde termen districten van Lower Shabelle zijn. Bal'cad is weliswaar een district, maar dit district is gelegen in de Middle Shabelle provincie. De provincie Middle Shabelle bestaat uit slechts vier districten: Bal'cad, Jowhar, Adale en Adan Yabaal (zie administratief dossier). Dat u Dani Balow, het dorp waar u meer dan één jaar gewoond en gewerkt zou hebben, in een verkeerde regio situeert en verschillende plaatsen in deze regio verkeerdelijk noemt als 'district', ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in dat dorp.

Bovenstaande vaststellingen over uw gebrek aan geografische kennis, kennis over incidenten in het dorp Dani Balow tijdens uw verklaarde periode van verblijf alsook de tegenstrijdige data inzake uw beweerde verblijf ondermijnen dan ook volledig de geloofwaardigheid van uw beweerde verhuis van Mogadishu naar Dani Balow en uw beweerde verblijf van 2 december 2017 tot 5 oktober 2018 te Dani Balow.

U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud meermaals geconfronteerd met het feit dat u geen concrete verklaringen kon afleggende betreffende gebeurtenissen in uw beweerde dorp van verblijf, Dani Balow en het feit dat verwacht kan worden dat u hier meer over moet kunnen vertellen (CGVS, p.17). U werd verder uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijf in Dani Balow. Het enige dat u daarop te zeggen had, was dat u in het dorp leefde (CGVS, p.18).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk van 2 december 2017 tot 5 oktober 2018 gewoond en gewerkt te hebben te Dani Balow, gelegen in het district Bal'cad in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in deze regio in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dani Balow heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Bijkomend dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de beweerde vervolgingsfeiten (die zich afspeelden te Dani Balow en Basra) evenmin overtuigen en zo de geloofwaardigheid van uw verblijf te Dani Balow verder ondermijnen.

U verklaarde dat u in Dani Balow woonde en u er een auto van Al-Shabaab moest herstellen, maar u er daags nadien thuis ontvoerd werd door Al-Shabaab, opgesloten werd te Basra en veroordeeld werd tot de amputatie van uw hand en been (CGVS, p.7). Echter, uw verklaringen betreffende de beweerde vervolgingsfeiten blijven grotendeels erg vaag. Zo antwoordde u op de vraag 'Hoe wisten ze waar u woonde?' (CGVS p. 23) enkel vaagweg dat 'Al-Shabaab dat weet, ze weten dat van iedereen' (CGVS p.23). Wanneer er opnieuw gevraagd werd 'Hoe wisten ze dat jij in dat huis woonde?' (CGVS p. 23) antwoordde u opnieuw vaag met 'Ze weten iedereen die er woont. Ze weten dat ik werk in de garage.' (CGVS p. 23). Het is weinig aannemelijk dat andere leden van Al Shabaab uit Basra (CGVS p. 22,23) dan deze die die dag voordien nog hun auto bij u kwamen herstellen, onmiddellijk wisten in welk huis u vertoefde, wetende dat u niet bij de garage woonde (CGVS p.12). Verder lijkt het ook onwaarschijnlijk dat bij iemand die beschuldigd wordt van diefstal en die opgehaald wordt in zijn eigen huis, vervolgens geen huiszoeking wordt gedaan. Niet enkel op zoek naar bewijzen voor deze diefstal, maar ook om deze gestolen zaken terug te vinden. Je stelde immers duidelijk dat ze uw huis niet onderzochten (CGVS p. 23). Pas toen de dossierbehandelaar u confronteerde met het dit feit, gaf u plots aan dat verschillende andere mensen dan de mensen die u naar de auto brachten, naar uw huis kwamen (CGVS, p.23). Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw antwoorden wijzigt in functie van de door de dossierbehandelaar gemaakte opmerkingen. Ook inzake uw kennis over de basis van Al Shabaab in Basra - waar u opgesloten geweest zou zijn - blijft u vaag. Zo werd u gevraagd hoe u dat wist dat er daar een basis was. U antwoordde daarop dat iedereen dat wist dat ze daar een basis hadden zonder het verder concreet te maken. Gevraagd om de basis te beschrijven, kwam u niet verder dan 'Het is zoals een huis.' (CGVS p.23). Ook inzake de omstandigheden van uw opsluiting blijft u vaag. Zo kent u geen namen van de medegevangenen en kan geen enkele informatie van deze medegevangenen geven (CGVS p. 23). Uw verklaring dat niemand praatte omdat iedereen bang was en dat iedereen zijn eigen problemen had (CGVS p.23) lijkt weinig aannemelijk aangezien u verklaart 5 dagen met deze 5 mensen te zijn opgesloten geweest (CGVS, p.23). Voorts zijn de omstandigheden van uw ontsnapping ongeloofwaardig. U verklaart door de regeringstroepen te zijn vrijgelaten op 14/10/2018, nadat regeringstroepen volgens u de stellingen van Al-Shabaab in Basra aanvielen (CGVS p. 23,24). U verklaart dat de regeringstroepen u tijdens deze aanval zomaar vrijlieten, zonder enige vorm van debriefing of ondervraging van deze regeringstroepen over het waarom u daar was opgesloten. Het is weinig aannemelijk dat overheidstroepen die u aantreffen in een basis van Al-Shabaab, u na één vraag gewoon laten gaan (CGVS p. 24). Er kan toch verwacht worden dat deze troepen u met meer achterdocht zouden benaderen en eerst zouden nagaan of u in kwestie geen Al-Shabaab lid bent, of u zelfs zou kunnen gebruiken als getuige om mogelijke Al-Shabaab leden aan te duiden. Diezelfde logica kan doorgetrokken worden inzake uw verklaringen weg te zijn

gevlucht met een wagen vol bewoners van Basra die zich van de gevechten die dag wouden onttrekken (CGVS p. 24). Er kan hier toch ook verwacht worden dat bewoners die wegvluchten iedere persoon die uit een basis van Al-Shabaab wegloopt deze, net zoals de overheidstroepen, met achterdocht zouden benaderen en zich er eerst van zouden willen vergewissen dat ze zeker geen Al Shabaab strijder meenemen. Ook omgekeerd is het heel opmerkelijk dat u als gevangene van Al Shabaab zou instappen in een wagen van mensen uit Basra, daar dat u voordien verklaarde dat mensen uit Basra vaak Al Shabaab leden zijn (CGVS p.22). Tenslotte is het ook bijzonder vreemd dat u na uw vrijlating onmiddellijk vlucht via Bal'cad naar Mogadishu zonder eerst naar de autoriteiten te gaan (CGVS p. 24). Uw verklaring inzake het niet naar de autoriteiten stappen 'niemand kan je veiligheid garanderen' staat in schril contrast met uw eigenste verklaarde bevrijding uit de handen van Al-Shabaab zelf. Deze bevrijding geeft toch aan dat de autoriteiten in Somalia optreden tegen Al-Shabaab en het is dan ook bijzonder vreemd dat u niet naar diezelfde autoriteiten stapt om uw veiligheid na uw vrijlating verder te garanderen. Dat u daarenboven ook hetzelfde gsm-nummer behoudt, zelfs nadat u een nieuwe simkaart ging halen is ook bijzonder merkwaardig. U verklaarde immers meermaals telefonisch te zijn bedreigd (CGVS p. 24) en van iemand die werkelijk Al-Shabaab vreest, kan toch verwacht worden dat deze er alles aan doet om zich veilig te voelen. Hierbinnen is het minimaal verwachte gedrag toch het aanvragen van een nieuw nummer om deze bedreigingen via deze weg trachten te stoppen. Uw verklaring dat Al-Shabaab u nummer toch zou vinden (CGVS p.24) is dan ook weinig bevredigend aangezien het door u niet geprobeerd werd.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde verhuis van Mogadishu naar Dani Balow, uw beweerde verblijf van 2 december 2017 tot 5 oktober 2018 te Dani Balow alsook uw beweerde vervolging door Al-Shabaab.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming, legde u verscheidene Belgische identiteitskaarten neer van familieleden die de Belgische nationaliteit hebben verkregen (uw vader, uw moeder en uw zus M.H.S.) alsook een verblijfskaart van een familielid (uw broer M.H.A.). U legde de documenten neer om aan te tonen dat uw familie in België woont. Uit de documenten blijkt enkel dat uw vader H.W.M. (geboren te Baydaba op 01/08/1938) de Belgische nationaliteit heeft (rijksregisternummer: (...)), uw moeder M.A.A. (geboren te Baidoa op 05/01/1955) de Belgische nationaliteit heeft (rijksregisternummer: (...)), uw zus M.H.S. (geboren te Mogadishu op 10/11/1982) de Belgische nationaliteit heeft (rijksregisternummer: (...)) en uw broer M.H.A. (Geboren te Mogadishu op 01/07/1990) een duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft, wat verder niet relevant is voor uw verzoek om internationale bescherming. Dat bepaalde familieleden van u de Belgische nationaliteit hebben of een duurzaam verblijf, toont op geen manier een verband aan met uw persoonlijke situatie. U gaf overigens zelf aan dat uw moeder momenteel te Mogadishu is (verklaring DVZ, p.7).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International

Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 21 april 2020 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20200421.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op

overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 21 april 2020) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. In Mogadishu gebruikt al-Shabaab, in tegenstelling tot de rurale gebieden, dan ook eerder terreur en politiek geweld. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door regelmatige terreuraanslagen (meestal met geïmproviseerde explosieven, IED's) en door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden aan de overheid en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten). De meeste gewelddaden in de hoofdstad worden toegeschreven en/of opgeëist door al-Shabaab. De door al-Shabaab geclaimde aanslagen viseren zowel overheidsgebouwen, overheidsfunctionarissen en veiligheidstroepen als restaurants en hotels populair bij regerings- en veiligheidspersoneel. Hierbij vallen soms burgerdoden. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Al-Shabaab stelt zelf dat ze geen burgers viseren als doelwit, maar dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Door de toegenomen militaire acties in 2019 tegen al-Shabaab in de regio rond de hoofdstad en het opvoeren van de veiligheidsmaatregelen in de stad, daalt het aantal complexe aanslagen met autobommen in de hoofdstad. Het aantal aanslagen met IED's neemt echter toe. Eind december 2019 maakt al-Shabaab met een aanslag op een druk kruispunt naar schatting bijna 100 doden, waaronder burgers. Deze aanslag zet kwaad bloed bij de bevolking die dit toont in een betoging enkele dagen later. Voor de eerste keer verontschuldigt al-Shabaab zich publiekelijk voor de burgerdoden en de geleden materiële schade. De activiteiten van ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) zijn erg beperkt in de hoofdstad. Zo eist ISS in de onderzochte periode slechts twee gewelddadige incidenten op. Naast gewelddaden door terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, AMISOM en onbekende gewapende groepen. Er is ook sprake van gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. In vergelijking met de vorige verslagperiode is het totaal aantal gewelddadige incidenten gemiddeld echter gedaald. Ook het aantal gewelddadige incidenten waar specifiek burgers slachtoffer van werden (de categorie violence against civilians), is verder gedaald. Het merendeel van deze incidenten zijn gerichte moorden met vuurwapens, meestal op zakenlui, ambtenaren en clanoudsten.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is.

Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van de economische activiteit en een lichte verbetering van sociale basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs. De snelle verstedelijking zorgt voor een boost in de bouwsector. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die geweld en natuurrampen ontvluchten, en waardoor Mogadishu sinds 2018 de dichtstbevolkte stad in Afrika is en voor vele uitdagingen staat. De ontheemden in Mogadishu bevinden zich in een kwetsbare situatie. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. De economie groeit er en er wordt steeds meer geïnvesteerd vanuit de diaspora. De inspanningen van de lokale bevolking en de terugkerende Somaliërs uit de diaspora veranderen de economische scene in Mogadishu. Wat de sociale basisdiensten betreft, dient te worden opgemerkt dat, ondanks de armoede in Mogadishu, de toegang tot basisvoorzieningen zoals elektriciteit, water, riolering, verbeterde huisvesting, onderwijs en gezondheid hoger is in de hoofdstad dan in de rest van het land. Zo telt Mogadishu een zestigtal ziekenhuizen, zowel publieke en privéklinieken, en een negentigtal gezondheidscentra. Voorts zijn er ongeveer 250 basisscholen, 200 middelbare scholen en ongeveer 100 instellingen voor hoger onderwijs te vinden. In november 2018 lanceerde men een project om het technische en beroepsgerichte onderwijs en opleidingen te rehabiliteren in Mogadishu. De toegenomen stabiliteit leidt ertoe dat steeds meer jongeren toetreden tot het basis- en secundair onderwijs. In juni 2019 studeerden voor de eerste keer in bijna 3 decennia tijd studenten af aan de Somali National University in Mogadishu.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Er dient opgemerkt te worden dat u het grootste deel van uw leven in Mogadishu heeft geleefd en u legde hieromtrent ook bevestigende verklaringen neer (CGVS p. 8,10). U bent geboren in Mogadishu (CGVS p. 6). U verklaarde in Mogadishu onderwijs te hebben gevolgd alsook een opleiding tot mecanicien te hebben genoten (CGVS p. 10). Uw familie is afkomstig uit Mogadishu, en uit het DVZ-dossier (verklaring DVZ p. 8,9) blijkt dat het grootste deel van uw familie (3 zussen en één halfzus) actueel nog in Mogadishu leven. De ouders van uw partner leven actueel in Mogadishu (verklaring DVZ p. 8), alsook uw partner en uw kind (CGVS p. 20). Uw moeder keerde zelfs vanuit België terug naar Mogadishu, waar ze momenteel bij haar zieke moeder is (verklaring DVZ, p.7).

U verklaarde ook een periode van ongeveer 2 jaar in Kenia in Nairobi in de wijk Eastleigh te hebben geleefd (CGVS p. 8,10). U was naar daar verhuisd in 2009, maar in 2012 keerde u terug naar Mogadishu waar u opnieuw werkte als mecanicien in een garage (CGVS p. 11,12). Het feit dat u na een periode van 2 jaar opnieuw werk vond binnen uw werkgebied bewijst dat u - naast een familiaal netwerk in Mogadishu - ook over de vaardigheden beschikt om u daar opnieuw te vestigen.

Ten slotte riep het hele persoonlijk onderhoud riep u geen enkele persoonlijke omstandigheden in die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. De enige persoonlijke omstandigheden die u inriep zijn de telefonische bedreigingen (CGVS p. 20) die voortvloeien uit uw ongeloofwaardig geacht asielrelaas gekoppeld aan uw ongeloofwaardig geachte verhuis naar Dani Balow.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker citeert artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet en voert hierbij aan dat er geen grondige analyse werd uitgevoerd van de relevante informatie die hij heeft voorgelegd, rekening houdend met zijn specifiek profiel.

Verzoeker gaat eerst in op de "toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van de problemen met Al-Shabaab".

Hij voert hierbij vooreerst een schending aan van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet en licht hierbij toe dat zijn advocaat opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud heeft verstuurd aan de commissaris-generaal op 12 oktober 2020 (verzoekschrift, stuk 18). Hij stelt dat uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden hiermee. Indien hij dit wel had gedaan, had hij zich kunnen realiseren dat verzoeker slechts twee jaar koranschool heeft gevolgd en bepaalde correcties heeft aangebracht aan zijn verklaringen, waaronder de "Lower-Middle Shabelle" vergissing, aldus verzoeker.

Wat de "kwalificatie" van de door hem aangehaalde feiten betreft, benadrukt verzoeker dat hij Somalië heeft verlaten omdat hij werd ontvoerd en onterecht werd veroordeeld door Al-Shabaab, die hem ervan beschuldigden een laptop en een gsm te hebben gestolen. Hij stelt dat de buitengerechterlijke detentie, de mishandeling gedurende deze detentie en zijn veroordeling tot amputatie neerkomen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, die tevens verboden is door artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Verzoeker zal hieronder aantonen dat de motivering in de bestreden beslissing niet voldoet om de ernst van verzoekers vrees te betwisten. Verzoeker loopt aldus een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de geloofwaardigheid van zijn relaas betreft, benadrukt verzoeker dat de motieven in de bestreden beslissing op basis waarvan hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn. Hij benadrukt dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken en dat hem aldus "het

voordeel van de twijfel" toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Verzoeker meent vooreerst, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt, dat er in zijn hoofdte bijzondere procedurele noden bestaan, gelet op zijn ongeschoold profiel. Verzoeker is immers slechts twee jaar naar (koraan)school gegaan, en heeft gedurende deze twee jaren slechts de koraan geleerd. Hij meent dan ook dat zijn ongeschoold profiel in aanmerking diende te worden genomen bij het stellen en het beantwoorden van de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud, "quod non", volgens verzoeker. Hij voert nog aan dat zijn ongeschoold profiel "een deel van zijn lacunes en vergissingen kan uitleggen".

Wat de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen met betrekking tot de duur van zijn verblijf in Dani Balow betreft, citeert verzoeker artikel 17, § 2, van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de parlementaire voorbereiding. Hij voert hierbij aan dat de *protection officer* hem, in strijd met dit artikel, niet geconfronteerd heeft met voormelde tegenstrijdigheid.

Hij bevestigt verder dat hij reeds in Dani Balow verbleef toen zijn echtgenote naar Mogadishu trok om te bevallen en stelt dat hij, na confrontatie met de vastgestelde tegenstrijdigheid, slechts kan vaststellen dat hij een vergissing heeft gemaakt over de datum van zijn verhuizing en reeds in december 2016 naar Dani Balow zou zijn verhuisd. Deze vergissing verklaart tevens waarom hij wel kon vertellen over het incident in mei 2017. Verzoeker stelt deze belangrijke vergissing te betreuren, doch wil benadrukken dat hij "nooit inspanningen heeft gemaakt om de datums te onthouden, dat de datum van verhuizing werd nooit ergens geschreven of genoteerd, en dat hij moeilijkheden heeft om datums zich te herinneren." Hij vraagt, gelet op zijn ongeschoold profiel, dan ook om hem "het voordeel van de twijfel" toe te kennen.

Waar de bestreden beslissing verzoeker lacunaire kennis verwijt over gebeurtenissen die plaatsvonden in Dani Balow gedurende zijn verblijf aldaar, voert verzoeker aan als volgt:

"Hij heeft echter drie gebeurtenissen concrete kunnen vermelden, met details: het incident van mei 2017, het luchtbombardement in Basra in de eerste maanden van het jaar 2018 (CGVS p. 17), alsook de onthoofding van Ali Addow (CGVS pp. 17-18). Dat het CGVS geen informatie over het tweede incident kan terugvinden bedoelt niet dat die luchtbombardement niet gebeurde. Immers zijn aanvallen regelmatig in Somalië en het kan worden verwacht dat niet alles wordt gerapporteerd, des te meer als er geen slachtoffers zijn.

Ondanks deze verklaringen verwijt de verwerende partij verzoeker dat hij niet specifiek over de grote operatie van 7 augustus 2018 heeft gesproken.

Verzoeker heeft echter niet gezegd dat dergelijke operatie niet plaats heeft gevonden in het dorp, maar dat hij de datums van de verschillende gevechten niet kon herinneren (CGVS, p.14).

Verzoeker heeft immers gedurende zijn onderhoud verklaard dat de strijdkrachten meerdere keer zijn dorp doorkruisen. Echter elke keer ging hij naar de rivier totdat het gedaan was om zich te beschermen. Dus hij heeft nog nooit echt een gevecht gezien (CGVS, pp. 14-15):

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14]

[Ibid., p. 15]

Hij vindt het dus moeilijk meer specifiek te zijn, des te meer dat Al-Shabaab elke keer terugkwam. Bovendien, dat hij de datums niet zich kan herinneren is zeer aannemelijke gezien zijn profiel.

In dit verband is het niet dat hij geen interesse had, maar hij vond het niet nuttige extra informatie te zoeken dan wat hij hoorde. Verzoeker begrijpt niet volledig de logica van het CGVS volgens welke een grondige kennis van de gebeurtenissen in het verleden hem in staat zou hebben gesteld om te vermijden dat hij zelf het slachtoffer zou worden van toekomstige incidenten, aangezien hij zich niet echt zou kunnen verplaatsen.

Omdat de verwerende partij stond erop om een datum te hebben (CGVS p. 14), heeft verzoeker de datum van 5 mei 2017 uiteindelijk gegeven.

Dat verzoeker niet over de grote operatie van 07.08.2018 heeft gesproken is uiteindelijk het resultaat van het verloop van het onderhoud:

[Ibid., p. 16-17]

Daarna heeft de PO geen vraag meer gesteld, waardoor verzoeker duidelijk zou hebben kunnen begrijpen dat de beschermingsambtenaar op meer concrete details wachtte van andere gebeurtenissen dan het luchtbombardement van 2018. In dit verband moet er worden opgemerkt dat de vragen van de PO vaak zeer breed waren ("welke gebeurtenissen", "is er ooit gevochten"), en als gevolg, heeft verzoeker ook breed antwoorden gegeven (CGVS, P-14).

Het kan dus niet worden verweten dat verzoeker brede verklaringen heeft afgelegd of dat hij niet specifiek over de aanval van augustus 2018 heeft gesproken.

Verzoekende partij wil erop wijzen dat het aantal van incidenten zeer hoog is in Somalië, en ook specifiek in de provincie van Middle Shabelle. Somaliërs leven altijd in de vrees van een aanslag of nieuwe gevechten. In deze context is het niet te verwachten van iemand alles te kennen over wat gebeurde in de regio, alsook alles te herinneren."

Verzoeker stelt nog dat de motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat hij naar Dani Balow verhuisde hoewel hij afkomstig is van Mogadishu, gelet op de veiligheidssituatie aldaar, "subjectief en ongegrond" is. Hij licht hierbij toe dat: *"Zijn baas in Mogadishu vroegde hem om naar Dani Balow te gaan. Als verzoeker het niet had aanvaard, zou hij zijn baan hebben verloren. Echter, gezien de humanitaire situatie in Somalia, kon verzoeker het zich niet veroorloven zijn baan te verliezen, vooral niet met een baby onderweg. Bovendien is ook de veiligheidssituatie in Mogadishu zeer precarie (zie infra)."* Hij meent dan ook dat de motivering op dit punt te subjectief is en geen rekening houdt met de socio-economische moeilijkheden in Somalië.

Betreffende de motivering in de bestreden beslissing inzake zijn geografische kennis, betoogt verzoeker vooreerst als volgt:

"- Wat betreft de vergissingen van verzoeker over de correcte lokalisatie van de dorpen: verzoeker volhardt met zijn verklaringen dat hij meerdere keer naar die dorpen gingen. Het is mogelijke voor hem de weg naar elke dorp uit te leggen als het aan hem wordt gevraagd, quod non. Hij heeft een goed kennis van de wegen (hoe ze eruit zien), maar, wegens zijn ongeschoold profiel, is het aannemelijke dat zijn kennis over de richting foutief zijn. Het is immers moeilijker dit soort van theoretische data te kunnen geven (noord, zuid, west, oost) en in abstracto te denken.

- Wat betreft de vraag over de districten: verzoeker heeft 9 namen kunnen geven en bevestigd dat die 9 plaatsen tot Middle Shabelle behoren, maar herkent dat die plaatsen immers misschien geen districten zijn. Opnieuw, wat betreft de districten, gaat het hier over theoretische kennis dat verzoeker niet heeft. Hij heeft vooral een praktische kennis van de regio. De verzoekende partij wenst bovendien te benadrukken dat er onder die negen namen, well de vier districten van de provincie zijn! Omdat Dani Below in Middle Shabelle is gelegen, is het volstrekt logische dat verzoeker geen districten van Lower Shabelle heeft genoemd, maar well districten van Middle-Shabelle. Dit is een ander bewijs van zijn in wezen "hands-on" kennis."

Verzoeker benadrukt nog dat hij zijn vergissing met betrekking tot "Middle Shabelle-Lower Shabelle" heeft opgemerkt en correcties aangebracht aan de notities van het persoonlijk onderhoud die hij heeft overgemaakt aan de commissaris-generaal. Hij benadrukt hierbij zijn ongeschoold profiel en het feit dat hij nooit provincies en districten geleerd heeft, doch enkel de namen hoorde via gesprekken en de radio.

Verzoeker besluit dat dat de commissaris-generaal te strikt is met hem. Hij benadrukt dat hij andere vragen heeft kunnen beantwoorden, *"zoals de namen van zijn collega's en zijn bas, de clans in Dani Below."* Hij meent dat de bestreden beslissing minstens dient te worden vernietigd voor verder onderzoek met aangepaste en gesloten vragen, waaronder een beschrijving van de omgeving en het dorp.

Waar de bestreden beslissing volgens verzoeker motiveert dat het niet aannemelijk is dat de andere Al-Shabaab leden op dezelfde avond wisten waar verzoeker woont, benadrukt verzoeker vooreerst dat hij niet heeft gezegd dat het over andere leden ging, gezien hij hun gezichten niet kon zien. Bovendien acht hij deze motivering ongegrond en licht hierbij toe dat: *"Het gaat over een klein dorp, het is dus zeer makkelijke informatie te verzamelen over nieuwkomers. Het is dus ook zeer waarschijnlijk dat Al-Shabaab voor het incident al wist waar hij woont. Verzoeker maakt niet deel uit Al-Shabaab en als gevolg kan hem niet worden verweten dat hij vaag in zijn antwoorden bleef."* Hij benadrukt hierbij nog dat internationale rapporten enerzijds bevestigen dat Al-Shabaab bang is van spionnen en daarom onderzoek doet en anderzijds dat zij een groot netwerk van informanten hebben en citeert uit informatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken (verzoekschrift, stuk 19).

Waar de bestreden beslissing stelt dat het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab verzoekers huis niet heeft doorzocht, voert verzoeker aan dat: *"Verzoeker volhardt met zijn verklaringen dat de leden die hem hebben opgepakt, het huis niet hebben gezocht. Opnieuw kan hij geen duidelijke uitleggingen geven wegens het feit dat hij zelfs geen uitlegging van Al-Shabaab kreeg en dat hij niet deel uitmaakt van Al-Shabaab. Met betrekking tot zijn latere verklaringen betwist verzoeker dat hij zijn verklaringen heeft gewijzigd. Integendeel, de vragen van het CGVS heeft hij opgehelderd. Dit is precies het doel van artikel 17 van het Koninklijk Besluit."*

Waar de bestreden beslissing verzoeker lacunaire verklaringen verwijt over de basis van Al-Shabaab in Basra, citeert verzoeker uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hierover werd hem slechts één vraag gesteld. Hij acht het *“betreurenswaardig”* dat de *protection officer* niet de moeite heeft genomen om hem verder te ondervragen of de vraag te herhalen zodat verzoeker wist dat meer informatie van hem werd verwacht. Hij meent dan ook dat de commissaris-generaal op dit punt niet heeft voldaan aan zijn zorgvuldigheidsplicht. De commissaris-generaal verwachtte vooral spontane verklaringen van verzoeker, doch dit is slechts één van de indicatoren om de geloofwaardigheid van de verklaringen te beoordelen. Het loutere feit dat hij in zijn verklaringen geen spontaniteit aantoont, laat de commissaris-generaal niet toe om de ingeroepen feiten als niet-vaststaand te beschouwen, zonder dat hij met specifieke, gesloten vragen heeft getracht om de informatie te verkrijgen die nodig is om zich een oordeel te vormen over de *“realiteit”* van zijn verklaringen, temeer gelet op zijn ongeschoold profiel, aldus verzoeker. Door één open vraag te stellen over dit onderwerp, zonder rekening te houden met het ongeschoolde profiel van verzoeker, heeft de verwerende partij geen adequaat onderzoek gevoerd, aldus verzoeker. Hij acht de motivering in de bestreden beslissing dan ook *“overhaast en te streng.”*

Waar de bestreden beslissing verzoeker lacunaire verklaringen over zijn celgenoten verwijt, voert hij aan dat: *“Ze moesten echter zwijgen, anders riskeerden ze de gevolgen, de ene of de andere straf. Zelfs als sommige ter dood waren veroordeeld, was er altijd de hoop om tijd te winnen en vooral om niet te worden onderworpen aan ernstige mishandeling voordat de doodstraf werd uitgevoerd. Dus niemand nam het risico om te spreken en, als gevolg, eerder dan verwacht gedood te worden.”*

Wat zijn ontsnapping betreft, licht verzoeker toe als volgt:

“De verwerende partij vindt het merkwaardig dat de overheden hen laten vertrekken, zonder eerste te checken of ze van Al-Shabaab deel uitmaken. Verzoeker wil aan Uw Raad uitleggen dat zij midden in een aanval zijn vrijgelaten en dat de belangrijkste zorg van de strijdkrachten was om de aanval voort te zetten, niet om informatie te verzamelen. Het was ook duidelijk, volgens verzoeker, dat zij gevangene waren. Daarom werd hen gevraagd om weg te gaan, omdat de situatie onstabiel was en confrontaties mogelijk waren.

De verwerende partij verwijt dan verzoeker dat hij in een auto met mensen uit Basra is gestapt, terwijl veel mensen uit Basra met Al-Shabaab werken. De verzoekende partij is van mening dat het CGVS geen rekening houdt met de context. Verzoeker was in shock, hij was net vrijgelaten door de strijdkracht en dacht niet zo rationeel, hij wilde alleen maar zo ver mogelijk van de lokale leden weggaan. In de auto waren er kinderen en vrouwen. Verzoeker heeft dus gedacht dat hij geen risico loopt.

Ook wat betreft zijn beslissing niet naar de overheden te gaan, vindt de verzoekende partij de beslissing van het CGVS ongeschikt. Uit alle objectieve informatie blijkt immers dat de autoriteiten niet in staat zijn om mensen een doeltreffende en langdurige individuele bescherming te bieden. Hun acties tegen Al-Shabaab nemen voornamelijk de vorm aan van militaire operaties.

Ten laatste vindt het CGVS merkwaardig dat verzoeker van simkaart niet heeft veranderd. Volgens de verzoekende partij is die grief niet relevant, gezien het feit dat Al-Shabaab niet dankzij de telefoon, maar via andere middelen, hem zou hebben kunnen terugvinden.”

Verzoeker vraagt verder dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt toegepast. Het feit dat hij in het verleden reeds vervolgd werd, leidt tot het vermoeden dat hij in geval van een terugkeer opnieuw zal worden vervolgd. De commissaris-generaal heeft niet aangetoond dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolging in geval van terugkeer zich niet opnieuw zal voordoen of dat verzoeker toegang zal hebben tot effectieve bescherming van de autoriteiten.

Verzoeker vraagt, in subsidiaire orde, vervolgens de *“toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de veiligheidssituatie in Mogadishu”* op grond van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Hij meent dat de commissaris-generaal een gedeeltelijke of verkeerde lezing heeft gemaakt van de COI Focus *“Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van Cedoca van 21 april 2020 en de UNHCR *“Position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)”* van mei 2016. Hij voert hierbij eerst aan dat voormeld rapport van UNHCR niet beweert dat Mogadishu *“automatisch een goede vestigingsalternatief”* vormt.

Verzoeker voert verder aan dat, waar de bestreden beslissing stelt dat de politieke en militaire situatie in de stad Mogadishu sinds augustus 2011, met de verdrijving van Al-Shabaab, drastisch gewijzigd is, dit enerzijds niet betekent dat Mogadishu nu een veilige stad is en anderzijds dat Al-Shabaab nog steeds aanslagen pleegt in de stad. Hij citeert in dit verband uit voormelde COI Focus en uit informatie van de VN Veiligheidsraad en EASO (verzoekschrift, stukken 3-4).

Wat het willekeurig karakter van het geweld betreft, stelt verzoeker dat de commissaris-generaal tracht aan te tonen dat het geweld in wezen doelgericht is en niet zo vaak burgers treft, doch zelf erkent dat er geen betrouwbare statistieken over het aantal burgerslachtoffers beschikbaar zijn. Hij voert aan dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld gepleegd door Al-Shabaab ook in de stad Mogadishu als willekeurig kan worden beschouwd en citeert hierbij uit informatie van Amnesty International, de Finnish Immigration Service en Human Rights watch (verzoekschrift, stukken 5-7), waaruit volgens hem blijkt dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen door Al-Shabaab als door de autoriteiten die dergelijke aanslagen bestrijden. Hij benadrukt nog dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing zelf erkent dat het geweld willekeurig is en burgers ervan slachtoffers kunnen zijn.

Wat de *“hoge intensiteit van het geweld”* betreft, stelt verzoeker vooreerst dat de rechtspraak waarop de commissaris-generaal zich baseert dateert van minimum drie jaar geleden, hoewel de veiligheidssituatie in Mogadishu fluctueert. Hij verwijst er, onder citering van voormelde COI Focus, nog op dat, zelfs als er sprake is van een daling van het aantal incidenten, het aantal zeer hoog blijft, *“met een totaal van 223 incidenten over een periode van 6 maanden, slechts in Mogadishu!”* Verzoeker verwijst verder naar en citeert uit recente persartikels (verzoekschrift, stukken 8-10, 12-14, 17 en 20-22) waaruit blijkt dat er nog regelmatig aanslagen met burgerslachtoffers worden gepleegd in Mogadishu. Hij besluit hieruit dat: *“De verwerende partij kan niet zeggen dat deze laatste jaren/maanden de veiligheidssituatie in Mogadishu goed is terwijl de gegevens op basis van welke de verwerende partij de beslissing heeft genomen het tegenovergestelde aanduidt. De bovenstaande aanslagen zijn bovendien zeer waarschijnlijk slechts een deel van het werkelijke aantal incidenten. Zoals herkend door de verwerende partij bestaat er immers geen zeker data over het aantal burgers slachtoffers van Al-Shabaab.”* Hij citeert verder uit informatie van UK Home Office, de Danish Immigration Service en BBC (*Ibid.*, stukken 11 en 15-16) waaruit volgens hem blijkt dat de aanslagen toenemen. Hij citeert ook nog uit informatie van de Canada Immigration and Refugee Board waar het toegenomen gevaar voor terugkeerders naar Somalië wordt vastgesteld.

Wat het dagelijkse leven in Mogadishu betreft, meent verzoeker dat de commissaris-generaal opnieuw een bevooroordeelde lezing van *“het verslag”* heeft gedaan. Hij benadrukt dat het dagelijkse leven beïnvloedt wordt door geweld doch ook door de voedselonveiligheid en citeert hierbij uit de voormelde COI Focus en informatie van de Finnish Immigration Service en Amnesty International (*Ibid.*, stukken 5-6). Hij benadrukt nog, onder verwijzing naar rechtspraak van het EHRM, dat deze kwalitatieve criteria even belangrijk zijn als het aantal geweldincidenten of doden.

Verzoeker besluit dat er meerdere bronnen zijn die aantonen dat Mogadishu niet veilig is en citeert uit voormelde COI Focus. Hij stelt hierbij dat: *“Het aantal geweldincidenten fluctueert maar blijft altijd hoog. Zelfs als de aanslagen doelgericht kunnen zijn, zijn er vaak burgers onder de slachtoffers. Gezien de aanvallen en de aanslagen van deze vorige maanden, is dus het geweld niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken (en niet alleen leden van de politie, van het leger of een speciaal populatiegroep).”*

Verzoeker meent nog dat hij behoort tot een risicoprofiel als terugkeerder en dit zijn risico om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld verhoogt. Hij verwijst hierbij naar het arrest *“Elgafaji”* van het Hof van Justitie en rechtspraak van het EHRM.

Verzoeker besluit dat, hoewel de commissaris-generaal rekening moest houden met alle relevante elementen om zijn beslissing te nemen, hij geen rekening heeft gehouden met alle beschikbare informatie. Hij meent dat hij heeft aangetoond dat de veiligheidssituatie niet goed bestudeerd is en er een heel groot risico bestaat voor burgers in Mogadishu. Hij stelt dan ook dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, b) of c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, besluit verzoeker dat de motivering in de bestreden beslissing onvoldoende, inadequaat en incorrect is om een negatieve beslissing te nemen wat betreft zijn problemen met Al-Shabaab, rekening houdende met zijn ongeschoold profiel en de context van de gebeurtenissen. Hij meent dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd voor bijkomend onderzoek, in het bijzonder betreffende zijn verblijf in Dani Balow. Hij stelt dat zijn verklaringen als aannemelijk en geloofwaardig moeten worden beschouwd, indien nodig op basis van *“het voordeel van de twijfel”*. Rekening houdende met de veiligheidssituatie in Mogadishu, zijn er ook voldoende elementen om zijn reëel risico op ernstige schade in geval van een terugkeer als aannemelijk te beschouwen, aldus verzoeker.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- het "*Situation in Somalia – Report of the Secretary-General*" van de UN Security Council van 21 december 2018 (stuk 3);
- het EASO-rapport "*Somalia: Security situation*" van december 2017 (stuk 4);
- Het rapport "*Somalia - 2019*" van Amnesty International (stuk 5);
- het artikel "*Report on fact-finding mission to Somalia: The situation in Mogadishu is unstable*" van Finish Immigration Service van 7 augustus 2020 (stuk 6);
- het "*World Report 2020 – Somalia*" van Human Rights Watch van 14 januari 2020 (stuk 7);
- het artikel "*Five killed in Mogadishu restaurant suicide attack, say Somali police*" van Al Arabiya van 17 november 2020 (stuk 8);
- het artikel "*Trois morts dans un attentat suicide à Mogadiscio*" van VoaAfrique van 9 september 2020 (stuk 9);
- het artikel "*Several killed in suicide bombing outside mosque in Somalia*" van Aljazeera van 11 september 2020 (stuk 10);
- het artikel "*Mogadishu attack: Somali troops end deadly siege at Elite Hotel*" van BBC van 17 augustus 2020 (stuk 11);
- het artikel "*Somalie: 2 morts dans un attentat*" van AfricaNews van 3 augustus 2020 (stuk 12);
- het artikel "*Tracking conflict worldwide – Somalia July 2020*" van International Crisis Group (stuk 13);
- het artikel "*Mogadiscio frappé par un nouvel attentat aveugle*" van Libération van 29 december 2019 (stuk 14);
- de "*Country policy and information note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation*" van UK Home Office van november 2020 (stuk 15);
- het rapport "*South and Central Somalia: Security situation, forced recruitment, and conditions for returnees*" van The Danish Immigration Service van juli 2020 (stuk 16);
- het artikel "*Gulf of Aden Security Review*" van Critical Threats van 20 november 2020 (stuk 17);
- de e-mail van verzoekers advocaat aan de commissaris-generaal met de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van 12 oktober 2020 (stuk 18);
- het rapport "*Country of origin information report on South and Central Somalia*" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2019 (stuk 19);
- het artikel "*Somalia: IED blast reported in Mogadishu's Abdi Aziz district November 28*" van GardaWorld van 28 november 2020 (stuk 20);
- het artikel "*Somalia: Emerging reports of explosion in Mogadishu November 27*" van GardaWorld van 27 november 2020 (stuk 21);
- het artikel "*Reports of explosion and gunfire in Mogadishu November 18*" van GardaWorld van 18 november 2020 (stuk 22).

2.1.3. In een aanvullende nota van 8 februari 2021 brengt de commissaris-generaal de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van Cedoca van 27 december 2020 ter kennis.

2.1.4. In een aanvullende nota van 16 februari 2021 voegt verzoeker een lijst met persartikels van GardaWorld over veiligheidsincidenten in Mogadishu van 25 november 2020 tot 15 februari 2021 (stuk 1) toe.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische toelichting over een aantal van deze bepalingen, laat op zich niet toe om vast te stellen dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat onvoldoende rekening werd gehouden met bijzondere procedurele noden in zijn hoofde omwille van zijn ongeschoold profiel.

De Raad benadrukt in deze dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek en het aan hem is om op precieze wijze de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er in voorkomend geval passende steun kan worden voorzien voor zover de verzoeker hier nood aan heeft en

voor zover zijn bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond (*Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 55*). De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker bij aanvang van de procedure een vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" heeft ingevuld en hierbij "*nee*" antwoordde op de vraag of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ, stuk 5, p. 1).

De Raad merkt verder op dat verzoeker niet volledig ongeschoold is, gezien hij aangaf dat hij twee jaar Koranschool heeft gevolgd en één jaar privéschool en vervolgens vier jaar mechaniek leerde in een garage (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10). De Raad merkt nog op dat ook van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze wordt verwacht dat hij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn regio van herkomst en relaas. De Raad benadrukt hierbij dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of dat verzoeker niet in staat zou zijn om de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming op een gedetailleerde, correcte en coherente wijze toe te lichten.

Uit de opgetekende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt naar het oordeel van de Raad daarenboven dat verzoeker over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming op een zelfstandige en functionele wijze uiteen te zetten. De *protection officer* stelde tijdens het persoonlijk onderhoud eenvoudige, duidelijke vragen die verzoeker kennelijk kon volgen en waarvan hij de inhoud en logica correct begreep. Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar zijn scholingsgraad aldus niet aan dat hij niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en er te voldoen aan zijn verplichtingen, noch dat hij niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming niet op een coherente, gedetailleerde en consistente wijze zou kunnen uiteenzetten.

Verzoeker toont, gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen, dan ook niet aan dat de commissaris-generaal rekening diende te houden met enige bijzondere procedurele noden in zijn hoofd.

2.4. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet weerlegt of in een ander daglicht stelt. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeker zijn beweerde verhuis naar en verblijf in het dorp Dani Balow in het district Balcad in de provincie Middle Shabelle niet aannemelijk maakt.

In zoverre verzoeker de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn lacunaire kennis en inconsistente verklaringen tracht te minimaliseren door te verwijzen naar zijn ongeschoold profiel, benadrukt de Raad andermaal dat uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat hij volledig ongeschoold is, gezien hij aangaf dat hij twee jaar Koranschool heeft gevolgd en één jaar privéschool en vervolgens vier jaar mechaniek leerde in een garage (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10). De Raad herhaalt dat ook van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze wordt verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn regio van herkomst. Een beperkte scholing houdt niet in dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

De bestreden beslissing oordeelde vooreerst terecht dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde aangaande zijn verblijf in Dani Balow, gezien hij enerzijds verklaarde dat hij op 2 december 2017 vanuit Mogadishu naar Dani Balow verhuisde doch anderzijds verklaarde dat zijn echtgenote op 20 mei 2017 terugkeerde vanuit Dani Balow naar Mogadishu om er te bevallen en tevens melding maakte van een gebeurtenis in het dorp Dani Balow die plaatsvond op 1 mei 2017. Verzoeker tracht deze inconsistentie in zijn verzoekschrift te verklaren door aan te voeren dat hij zich vergist heeft over de datum van zijn verhuis naar Dani Balow en reeds op 2 december 2016 naar Dani Balow verhuisde. De Raad is echter van oordeel dat dit verweer van verzoeker een blote *post-factum* verklaring betreft, die na reflectie tot stand is gekomen na kennisname van de bestreden beslissing. Die verklaring wordt daarom niet aangenomen. Het verweer dat hij nooit inspanningen heeft gedaan om datums te onthouden, dat hij de datum van zijn verhuis nooit genoteerd heeft en dat hij moeilijkheden heeft om zich datums te herinneren

vormt, nog daargelaten het feit dat dit opnieuw loutere beweringen betreffen, geen afdoende verklaring of verschoning voor verzoekers beweerde vergissing in de datum van zijn verhuis naar Dani Balow. Er dient immers te worden benadrukt dat de medewerkingsplicht van verzoeker vereist dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en relaas, zodat van hem redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij ook de datum van zijn verhuis naar Dani Balow zo correct en gedetailleerd mogelijk weergeeft. De Raad is ook van oordeel dat verzoekers ongeschoolde profiel evenmin kan volstaan om aannemelijk te maken dat verzoeker zich zou vergissen over de datum van zijn verhuis, nu uit zijn verklaringen tijdens de procedure blijkt dat hij zelf meermaals spontaan data gebruikt om gebeurtenissen in de tijd te situeren (CGVS-vragenlijst, stuk 5, p. 1-2; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10, 12, 16, 25). Bijgevolg wordt aangenomen dat hij over voldoende cognitieve vermogens beschikt om tevens de datum van zijn verhuis naar Dani Balow correct weer te geven. Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud bovendien niet vermeld dat hij moeite zou hebben om datums te onthouden of gebeurtenissen in de tijd te situeren. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hem "het voordeel van de twijfel" kan worden toegekend op dit punt. Verzoekers verweer in het verzoekschrift biedt geen afdoende verklaring of verschoning voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn verhuis naar Dani Balow. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij niet geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheden, merkt de Raad op dat artikel 17, § 2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de verzoeker niet werd geconfronteerd.

De bestreden beslissing oordeelde verder terecht dat verzoeker vage en lacunaire verklaringen aflegde over de incidenten die voorvielen in het dorp Dani Balow in de periode dat hij er zou hebben verbleven, van december 2017 tot 5 oktober 2018, hetgeen zijn verklaringen over zijn verblijf aldaar ondermijnt. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij wel drie incidenten in de regio heeft kunnen vermelden, doch de Raad merkt op dat dit verweer geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoeker verwijst in dit verband immers naar een incident in mei 2017, toen hij volgens zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud nog niet in Dani Balow verbleef en naar een luchtbombardement in Basra dat evenwel geen betrekking heeft op zijn dorp en bovendien niet kon worden teruggevonden door de commissaris-generaal, zoals blijkt uit de motivering in de bestreden beslissing. Verzoeker voert aan dat dit niet betekent dat dit incident niet heeft plaatsgevonden omdat niet elk incident gerapporteerd wordt, doch de Raad benadrukt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekers verklaringen overeenstemmen met objectieve informatie. De verwijzing naar verzoekers verklaringen over een incident waarbij een man werd onthoofd door Al-Shabaab omdat hij zakat wenst te betalen volstaat op zich niet om verzoekers herkomst uit het dorp Bani Balow aan te tonen, gezien uit de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers verklaringen over incidenten in zijn regio in het algemeen vaag, lacunair en niet concreet zijn. In de bestreden beslissing werd er in dit verband daarenboven terecht op gewezen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker geen kennis heeft van een operatie op 7 augustus 2018 waarbij het Somalische leger met ondersteuning van Amerikaanse strijdkrachten het dorp Dani Below bevrijdde van Al-Shabaab (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 3-4). Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij nooit verklaarde dat dergelijke operatie niet heeft plaatsgevonden, doch moeite heeft om zich specifieke datums te herinneren en dit aannemelijk is gelet op zijn profiel, doch de Raad merkt op dat hierboven reeds werd geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geen gebeurtenissen in de tijd kan situeren, zodat van verzoeker weldegelijk redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij dergelijk ingrijpend incident enigszins in de tijd kan situeren. Verzoekers verweer dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij bij gevechten altijd naar de rivier vluchtte, verhindert hem evenmin om kennis te nemen van dergelijk ingrijpend incident in zijn dorp. Verzoeker kan verder niet gevolgd worden waar hij aanvoert dat het feit dat hij niet over dit incident gesproken heeft het gevolg is van het verloop van het persoonlijk onderhoud en de vraagstelling van de *protection officer*. De Raad stelt in dit verband vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd bevraagd naar gevechten tussen Al-Shabaab en buitenlandse troepen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14), zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij voormeld incident zou vermelden indien hij werkelijk in Dani Below verbleef, *quod non*. Bovendien werd verzoeker uitdrukkelijk bevraagd of overheidstroepen ooit in Dani Below bleven, waarop verzoeker ontkennend antwoordt (*Ibid.*, p. 14-15), hetgeen in tegenstrijd is met voormelde informatie waaruit blijkt dat de overheid op 7 augustus 2018 de controle nam over het dorp. Aldus blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud genoegzaam dat verzoeker geen kennis heeft over dit belangrijke incident in zijn regio van herkomst, hoewel hij hier uitdrukkelijk over werd bevraagd. Verzoeker voert verder nog aan dat hij het niet nodig vond om extra informatie op te zoeken over de incidenten die hij hoorde en meent, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert, dat een grondige kennis van incidenten in het verleden niet zouden vermijden dat hij zelf slachtoffer zou kunnen worden van toekomstige incidenten, doch hij kan hier niet worden bijgetreden.

De Raad is van oordeel dat van verzoeker weldegelijk kan worden verwacht dat hij voldoende kennis heeft van veiligheidsincidenten die plaatsvinden in zijn regio van herkomst, zeker indien deze tot gevolg hebben dat een andere machtshebber zijn dorp onder controle heeft zoals het geval was na het incident op 7 augustus 2018, aangezien dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal is. Dat verzoeker geen kennis heeft van het incident op 7 augustus 2018 is dan ook geheel niet aannemelijk en duidt erop dat hij toen niet werkelijk in Dani Below verbleef.

Ter minimalisering van de vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker van Mogadishu naar Dani Balow verhuisde, voert het verzoekschrift aan dat hij zijn werk zou verliezen indien hij de vraag van zijn baas om naar daar te verhuizen niet aanvaardde. Hij zou zich dit niet kunnen veroorloven, doch de Raad merkt op dat dit opnieuw een loutere *post-factum* verklaring betreft. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud, toen hem gevraagd werd waarom hij besloot om te verhuizen naar een gebied dat gecontroleerd werd door Al-Shabaab, immers enkel dat Al-Shabaab op dat moment niet meer zou sterk stond in het gebied (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12). Op geen enkel ogenblik maakte hij melding van de voormelde socio-economische overwegingen die thans volgens hem aan de basis zouden liggen van zijn besluit. Aldus kunnen deze niet worden aanvaard ter verklaring van de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker vanuit Mogadishu zou verhuizen naar een gebied waar Al-Shabaab de controle heeft en op deze manier zijn leven en dat van zijn zwangere echtgenote in gevaar brengt. Het verweer dat de veiligheidssituatie in Mogadishu ook precair is biedt evenmin een afdoende verschuiving voor de voormelde vaststelling. De veiligheidssituatie in Mogadishu, waar Al-Shabaab zich teruggetrokken heeft maar wel nog in staat is om aanslagen te plegen, is niet vergelijkbaar met de veiligheidssituatie in de gebieden die onder controle staan van Al-Shabaab.

Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij stelt dat het aannemelijk is dat zijn kennis inzake de windrichtingen waarin de door hem genoemde dorpen in zijn omgeving zijn gelegen foutief is, omdat het door zijn ongeschoold profiel moeilijker is om zulke theoretische en abstracte zaken weer te geven. De Raad wijst in dit verband andermaal op voorgaande vaststelling dat verzoeker niet volledig ongeschoold is. Bovendien wijst de Raad erop dat dit een loutere *post-factum* verklaring betreft, nu verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet heeft vermeld dat hij moeite had om dorpen te situeren aan de hand van de windrichtingen. De Raad stelt integendeel vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker zelf spontaan de dorpen in zijn omgeving situeert aan de hand van de windrichtingen wanneer hem gevraagd wordt waar de dorpen in zijn omgeving liggen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12), zodat kan worden aangenomen dat hij voldoende kennis heeft hierover om correcte verklaringen af te leggen. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit echter niet het geval. Verzoekers lacunaire geografische kennis van de dorpen rondom Dani Balow doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verblijf aldaar.

Waar verzoeker in dezelfde zin aanvoert dat hij geen theoretische kennis heeft over de districten wijst de Raad erop dat dit andermaal een loutere *post-factum* verklaring betreft, gezien verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op geen enkel moment heeft aangegeven niet te begrijpen wat het begrip district inhield. Aldus kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij correcte verklaringen aflegt met betrekking tot de districten in zijn regio. Verzoeker benadrukt nog dat hij wel de vier districten van Middle Shabelle heeft benoemd, waarin het dorp Dani Below is gesitueerd en het aldus logisch is dat hij geen districten van Lower Shabelle noemde, hetgeen een bewijs vormt van zijn "*hands-on*" kennis". De Raad benadrukt echter dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gevraagd naar de districten van Lower Shabelle, doch hierbij foutief de vier districten van Middle Shabelle opnoemde en voor het overige foutieve namen opgaf voor districten (*Ibid.*, p. 13). Bovendien situeerde hij het dorp Dani Below, waar hij volgens zijn verklaringen van december 2017 tot oktober 2018 heeft verbleven, verkeerd in het district Lower Shabelle (*Ibid.*, Landeninformatie, stuk 7, nr. 4). Hieruit blijkt genoegzaam dat zijn kennis over de districten in zijn regio van herkomst lacunair is. Verzoeker voert nog aan dat hij een vergissing heeft gemaakt tussen de districten Lower Shabelle en Middle Shabelle doch dit heeft gecorrigeerd bij het overnemen van zijn opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (verzoekschrift, stuk 18). De Raad merkt hierover op dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud foutief verklaarde dat het dorp Dani Below in de provincie Lower Shabelle is gelegen. Verzoeker toont immers niet aan dat hetgeen in de notities van het persoonlijk onderhoud werd neergeschreven niet overeenstemt met hetgeen hij werkelijk verklaarde. De Raad benadrukt dat de medewerkingsplicht van verzoeker vereist dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en relaas, zodat van hem redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij ook de provincie waarin zijn dorp gelegen is zo correct en gedetailleerd mogelijk weergeeft.

Dit geldt temeer nu verzoeker bij aanvang van de procedure wel correct kon verklaren dat het dorp Dani Below in het district Middle Shabelle gelegen is (DVZ-verklaring, stuk 5, p. 6). Verzoekers inconsistente en foutieve verklaringen op dit punt tijdens het persoonlijk onderhoud zijn dan ook niet aannemelijk en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verblijf in Dani Below.

Waar verzoeker meent dat hem meer aangepaste en gesloten vragen hadden moeten worden gesteld, merkt de Raad op dat zijn verweer op dit punt niet strookt met de notities van het persoonlijk onderhoud, waaruit blijkt dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn identiteit en herkomst toe te lichten. Er werden immers zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker toelieten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Zoals hierboven blijkt, zijn verzoekers verklaringen over zijn verblijf in Dani Below echter ontoereikend.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt op 2 december 2017 verhuisd te zijn van Mogadishu naar het dorp Dani Below (volgens u gelegen in het district Bal'cad in de provincie Lower Shabelle), en daar tot 5 oktober 2018 verbleven te hebben.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat u inconsistente verklaringen aflegde betreffende cruciale gebeurtenissen in uw leven. Zo verklaarde u op 2 december 2017 verhuisd te zijn met uw vrouw naar het dorp Dani Below en hier verbleven te hebben tot uw ontvoering door Al-Shabaab op 5 oktober 2018 (CGVS p.7, 12). Verder verklaart u dat uw vrouw voor een periode uit het dorp ging om te bevallen in Mogadishu. Uit informatie, door u gegeven, blijkt echter dat uw vrouw van uw dochter bevallen is op 20 mei 2017, dus 5 maanden voor uw verklaarde verhuis naar het dorp (CGVS p. 15). Buiten jullie dochter hebben jullie geen andere kinderen. Deze inconsistentie in data kwam ook aan de oppervlakte inzake de vraag naar uw persoonlijke herinneringen, tijdens uw beweerde verblijf in het dorp, herinneringen over incidenten, gevechten, tussen Al-Shabaab en buitenlandse troepen (CGVS p.14). U gaf hierbinnen als voorbeeld een incident op 1 mei 2017 (CGVS. 14). Een incident waar u onmogelijk getuige van kon zijn omdat dit zich voordeed 6 maanden voor uw beweerde verblijf in het dorp Dani Below. Wanneer er gepeild wordt naar incidenten in en rond de omgeving van het dorp Dani Balow, tijdens de periode waarin u verklaart te hebben gewoond - namelijk van 2 december 2017 tot 5 oktober 2018 -, geeft u enkel vage beschrijvingen. U spreekt van explosies op de weg, 'hit and run' aanvallen (CGVS p.14), over ontvoeringen van mensen die niet hun zakat (religieuze belasting) betalen (CGVS p. 14), maar u wordt buiten het incident van 1 mei 2017 (CGVS p. 14) nooit concreet. Een incident waarvan u, zoals eerder al werd aangegeven, onmogelijk getuige van kon zijn. U werd meermaals gevraagd om uw herinneringen concreter te maken (CGVS p. 14, 15, 16, 17) en u werd ook geconfronteerd met de vaagheid van uw verklaringen (CGVS p. 17). Als uitleg voor deze vaagheid gaf u aan dat u een rustige man was, u niet op zoek ging naar informatie en u niet geïnteresseerd was in die zaken (CGVS p. 16,17), wat wel erg merkwaardig is, daar verwacht kan worden dat iedereen die in die buurt woont en werkt nagaat welke incidenten er plaatsvinden, om zo zijn eigen risico op het slachtoffer worden van zulk incident te beperken. Er werd nogmaals gepeild naar uw kennis over incidenten in uw dorp met een directe vraag naar mogelijke bombardementen in uw dorp (CGVS p.16). U ontweek de vraag door te verwijzen naar een bombardement in Basra in de eerste maand van 2018 (CGVS p. 16). Een incident dat niet werd teruggevonden, waardoor twijfel kan geuit worden of deze gebeurtenis überhaupt heeft plaatsgevonden. Daarenboven heeft u geen herinneringen van een incident die, als u echt een inwoner van het dorp Dani Balow was, u zich onmogelijk niet kon herinneren. Uit landeninformatie dat aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat er een grote operatie, waar Amerikaanse strijdkrachten ondersteuning gaven aan Somalische speciale eenheden 'Danab', uitgevoerd op 7 augustus 2018, het dorp Dani Balow bevrijdde. Deze constataties geven aanleiding om uw verhuis naar - en verblijf te Dani Balow van 2 december 2017 tot 5 oktober 2018 ongeloofwaardig te achten.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat u het grootste deel van uw leven in Mogadishu heeft geleefd en u legde hieromtrent ook bevestigende verklaringen neer (CGVS p. 8,10). U bent geboren in Mogadishu (CGVS p. 6). U verklaarde in Mogadishu onderwijs te hebben gevolgd alsook een opleiding tot mecanicien te hebben genoten (CGVS p. 10). Uw familie is afkomstig uit Mogadishu, en uit het DVZ-dossier (verklaring DVZ p. 8,9) blijkt dat het grootste deel van uw familie (3 zussen en één halfzus) actueel nog in Mogadishu leven. De ouders van uw partner leven actueel in Mogadishu (verklaring DVZ p. 8), alsook uw partner en uw kind (CGVS p. 20). Uw moeder keerde zelfs vanuit België terug naar Mogadishu, waar ze momenteel bij haar zieke moeder is (verklaring DVZ, p.7). U verklaarde ook een periode van ongeveer 2 jaar in Kenia in Nairobi in de wijk Eastleigh te hebben geleefd (CGVS p. 8,10). U was naar daar verhuisd in 2009. U keerde in 2012 terug naar Mogadishu waar u opnieuw werkte als mecanicien in een garage (CGVS

p. 11,12). Het feit dat u na een periode van 2 jaar opnieuw werk vond binnen uw werkgebied bewijst dat u over naast een familiaal netwerk in Mogadishu ook over de vaardigheden beschikt om u daar opnieuw te vestigen. Dit leven staat in fel contrast met de situatie die u in Dani Balow te wachten stond, wat u zelf wist. Immers, voor uw beweerde verhuis naar het dorp Dani Balow, wist u dat Al-Shabaab in de regio van het dorp alsook in het dorp zelf de macht had (CGVS p. 12). U werd met deze informatie geconfronteerd (CGVS p.12) en om uitleg gevraagd waarom u toch naar deze plek zou verhuizen. U antwoordde dat Al-Shabaab in die periode, voor uw verhuis, niet sterk was en dat hun macht na uw verklaarde verhuis meer groeide (CGVS p. 12). U verklaarde naar dit gebied te zijn verhuisd omdat dit door uw werkgever gevraagd werd (CGVS p.12) en omdat de grootmoeder van uw vrouw daar woont en dat zij haar grootmoeder zou kunnen helpen (CGVS p.12). Van iemand die quasi zijn hele leven in Mogadishu woonde en werkte, kan verwacht worden dat deze dit niet opgeeft om te verhuizen naar een gebied waar Al-Shabaab de macht heeft en zo zijn leven en dat van zijn zwangere vrouw in gevaar zou brengen.

Verder kan opgemerkt worden dat u doorheen het interview ook foutieve geografische verklaringen aflegt over de richting van de naburige dorpen van Dani Below. Het is opmerkelijk dat u bovendien zelf aangeeft dorpen rondom Dani Balow te kennen (CGVS p.12) om deze vervolgens verkeerd te plaatsen. Uit landeninformatie die bij uw dossier is toegevoegd blijkt immers dat Buulo Kuunto en Walamooy zoals u beweert (CGVS p. 12) niet ten noorden van Dani Balow liggen, maar respectievelijk oostelijk (Buulo Kuunto) en zuidelijk (Walamooy) opzichte van het dorp Dani Balow. Verder blijkt dat Basra en Bagdaad niet ten zuiden van het dorp Dani Balow zijn gesitueerd, maar eerder in het zuidwesten. Garas Weyne werd ook door u verkeerdelijk geplaatst ten zuiden van Dani Balow, terwijl deze in het noordwesten is gesitueerd ten opzichte van het dorp Dani Balow. De foutieve verklaringen van uwentwege zijn frappant, daar u zelf aangaf dat u vaak naar deze dorpen ging om auto's, bulldozers en motoren te repareren en u zelfs in de dorpen bleef slapen (CGVS, p.8-9). Uw verklaring dat u pas in 2017 in Dani Balow ging wonen en u niet naar andere dorpen ging vergoelijkt bovenstaande gebrekkige kennis niet (CGVS p.14). Aangezien u beweert bijna 1 jaar te hebben geleefd in Dani Below, alsook beweert wanneer u in Mogadishu woonde, verscheidene malen naar verschillende dorpen in de Lower Shabelle te zijn gestuurd (CGVS p.9), waaronder Dani Below kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u een correcte geografische kennis heeft van de omliggende dorpen. Verder bleek u geen enkel district van Lower Shabelle - de provincie waarin Dani Below gelegen is volgens uw verklaringen - te kennen. U gaf aan dat Dani Below in Lower Shabelle gelegen is, meer bepaald in het district Bal'cad. Toen u gevraagd werd om meerdere districten te geven uit Lower Shabelle, noemde u Jowhar, Galimow, Hawadley, Walamoy, Gololey Daud, Warsheekh, Adale, Adanyabad en Mirtuure (CGVS, p.13). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat geen van deze door u genoemde termen districten van Lower Shabelle zijn. Bal'cad is weliswaar een district, maar dit district is gelegen in de Middle Shabelle provincie. De provincie Middle Shabelle bestaat uit slechts vier districten: Bal'cad, Jowhar, Adale en Adan Yabaal (zie administratief dossier). Dat u Dani Below, het dorp waar u meer dan één jaar gewoond en gewerkt zou hebben, in een verkeerde regio situeert en verschillende plaatsen in deze regio verkeerdelijk noemt als 'district', ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in dat dorp.

Bovenstaande vaststellingen over uw gebrek aan geografische kennis, kennis over incidenten in het dorp Dani Below tijdens uw verklaarde periode van verblijf alsook de tegenstrijdige data inzake uw beweerde verblijf ondermijnen dan ook volledig de geloofwaardigheid van uw beweerde verhuis van Mogadishu naar Dani Below en uw beweerde verblijf van 2 december 2017 tot 5 oktober 2018 te Dani Below."

Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar de ondergane vervolgingsfeiten is niet relevant, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk te hebben verbleven in Dani Below, in het district Balcad in de provincie Middle Shabelle in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift kritiek uit op de motivering in de bestreden beslissing inzake de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, is de Raad van oordeel dat dit deel uitmaakt van een overvloedige motivering. Uit de bovenstaande vaststellingen blijkt dat aan verzoekers asielaanvraag geen enkel geloof kan worden gehecht, gelet op het feit dat verzoeker zijn identiteit en herkomst niet aannemelijk maakt. Een bespreking van verzoekers kritiek op deze motivering in de bestreden beslissing dringt zich daarom niet op.

De verwijzing naar algemene informatie met betrekking tot de situatie van terugkeerders, die geen betrekking heeft op verzoekers persoon, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst, de stad Mogadishu (zie *infra*), zou dreigen te worden gerisquéerd of vervolgd.

Uit de beschikbare informatie kan geenszins worden afgeleid dat de situatie in Mogadishu van zulke aard zou zijn dat zij voor iedere terugkeerder op zich het risico met zich zou meebrengen dat hij aldaar in gevolge zijn aanwezigheid zou worden geviséerd of vervolgd.

De bestreden beslissing motiveerde verder nog op pertinente en correcte wijze dat:

“In het kader van uw verzoek om internationale bescherming, legde u verscheidene Belgische identiteitskaarten neer van familieleden die de Belgische nationaliteit hebben verkregen (uw vader, uw moeder en uw zus M.H.S.) alsook een verblijfskaart van een familielid (uw broer M.H.A.). U legde de documenten neer om aan te tonen dat uw familie in België woont. Uit de documenten blijkt enkel dat uw vader H.W.M. (geboren te Baydaba op 01/08/1938) de Belgische nationaliteit heeft (rijksregisternummer: (...)), uw moeder M.A.A. (geboren te Baidoa op 05/01/1955) de Belgische nationaliteit heeft (rijksregisternummer: (...)), uw zus M.H.S. (geboren te Mogadishu op 10/11/1982) de Belgische nationaliteit heeft (rijksregisternummer: (...)) en uw broer M.H.A. (Geboren te Mogadishu op 01/07/1990) een duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft, wat verder niet relevant is voor uw verzoek om internationale bescherming. Dat bepaalde familieleden van u de Belgische nationaliteit hebben of een duurzaam verblijf, toont op geen manier een verband aan met uw persoonlijke situatie. U gaf overigens zelf aan dat uw moeder momenteel te Mogadishu is (verklaring DVZ, p.7).”

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten aan die deze motivering kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen, zodat deze motivering, die steun vindt in het administratief dossier, integraal wordt overgenomen door de Raad.

Het verzoekschrift voert een schending aan van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet, nu uit de bestreden beslissing niet kan blijken dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de opmerkingen van de notities van het persoonlijk onderhoud die verzoeker heeft doorgestuurd. De Raad merkt echter op dat verzoeker met zijn verweer in het verzoekschrift niet *in concreto* kan aantonen dat deze aangeklaagde omstandigheden de besluitvorming hebben bepaald of negatief beïnvloed. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op de “*Lower-Middle Shabelle vergissing*”, doch hierboven werd reeds geoordeeld dat deze opmerking geen afbreuk kan doen aan de motivering in de bestreden beslissing. De overige correcties die verzoeker heeft aangebracht hebben geen betrekking op elementen die in de bestreden beslissing worden aangebracht en zijn dan ook niet van die aard om de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het feit dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker betreft geen substantiële onregelmatigheid die niet door de Raad kan worden hersteld. Uit hetgeen voorafgaat blijkt immers dat de Raad deze opmerkingen *ex nunc* heeft onderzocht en beoordeeld. De opmerkingen kunnen de motivering in de bestreden beslissing niet weerleggen of in een ander daglicht stellen. Aldus werd de besluitvorming hierdoor niet bepaald of negatief beïnvloedt.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade en de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Uit voormelde vaststellingen blijkt dat verzoeker geen zicht biedt op zijn recente verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België. Er wordt niet betwist dat verzoeker vanaf zijn geboorte tot december 2017 in Mogadishu heeft verbleven, met uitzondering van een periode van ongeveer twee jaar waar de verzoeker in Kenia verbleef (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8). Aldus is de Raad van oordeel dat verzoekers nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient te worden beoordeeld. Verzoeker betwist dit evenmin in zijn verzoekschrift.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Ook het EHRM heeft in het arrest van 5 september 2013 in de zaak nr. 886/11 (*"K.A.B. t. Zweden"*) geoordeeld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu is verbeterd sinds 2011, dan wel het begin van 2012. Het Hof stelde op basis van de beschikbare landeninformatie vast dat de situatie op dat moment in Mogadishu niet van dien aard is dat een ieder die aanwezig is in de stad een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan die strijdig is met artikel 3 van het EVRM. Bovendien bevestigde het EHRM dit standpunt in zijn arrest van 10 september 2015 in zaak nr. 4601/14 (*"R.H. t. Zweden"*). In paragraaf 67 wordt overwogen dat de beschikbare bronnen niet laten zien dat de situatie in Mogadishu is verslechterd sinds september 2013. Verzoeker kan worden bijgetreden in zoverre hij aanvoert dat deze rechtspraak niet langer een beoordeling van de huidige situatie betreft. De Raad stelt echter vast dat ook de meest recente informatie de stelling van het EHRM ondersteunt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat de door verzoeker toegevoegde informatie (verzoekschrift, stukken 3-17, 19-22; aanvullende nota, stuk 1), in zoverre deze betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu, dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu is gebaseerd.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat hij als terugkeerder een groter risico loopt om het slachtoffer te worden van het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt, merkt de Raad nogmaals op dat uit verzoekers verklaringen kan blijken dat hij vanaf zijn geboorte in 1986 tot minstens in december 2017 in Mogadishu heeft verbleven, met uitzondering van een periode van twee jaar waarin hij in Kenia verbleef. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker, zelfs indien rekening wordt gehouden met het feit dat hij Mogadishu al enige tijd verlaten heeft, voldoende bekend is met de stad om er gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten en hij aldus geen groter risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wegens het willekeurig geweld dan andere burgers uit zijn regio van herkomst.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP